

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2019r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Krawczyk

Protokolant: Piotr Banach

w obecności Prokuratora Macieja Nitry

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2019r. sprawy:

J. M., syna Z. i D. z domu C., ur. (...) w Z.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 20 lipca 2018 roku do 15 września 2018 roku w P. i innych miejscach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na udzielaniu oraz obrocie znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, wchodzącej w skład innej zorganizowanej struktury przestępczej, kierowanej bezpośrednio przez A. T., do której wchodził również P. G., W. W., R. B. i H. S., z podziałem na określone role i zadania polegające na zaopatrywaniu się w narkotyki, ich magazynowaniu oraz dalszej dystrybucji, w ten sposób, że mając świadomość działania A. T. w strukturach grupy przestępczej, przyjmował od niego polecenia w zakresie obrotu i udzielania środków odurzających i substancji psychotropowych, a następnie wykonując te polecenia otrzymywał od A. T., P. G. i innej osoby będącej magazynierem, środki odurzające i substancje psychotropowe, po czym przekazywał narkotyki do obrotu i udzielał innym osobom, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio karany sądownie wyrokiem Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 6 listopada 2012 roku, o sygn. II K 269/12, za czyny z art. 278§1 k.k. i 279§1 k.k. na karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, objętym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Oławie VII Wydziału Zamiejscowego Wydziału Karnego w S. z dnia 18 lutego 2014 roku, orzekającym karę łączną 1 roku i 4 miesięcy kary pozbawienia wolności, którą odbył częściowo w okresie od dnia 17 kwietnia 2012 roku do dnia 19 kwietnia 2012 roku, od dnia 29 maja 2012 roku do dnia 30 maja 2012 roku, oraz od dnia 31 maja 2016 roku do dnia 1 marca 2017 roku,

tj. o czyn z art. 258§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

II. w okresie od 20 lipca 2018 roku do 15 września 2018 roku w P. i innych miejscach, działając w warunkach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach czynu ciągłego, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodów, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wprowadził do obrotu znaczną ilość środków odurzających i psychotropowych oraz udzielał środki odurzające i substancje psychotropowe, w ten sposób, że zgodnie z przyjętym wcześniej podziałem ról, odbierał narkotyki od A. T., H. S. oraz od P. G., a następnie przekazywał do obrotu i udzielał innym osobom, a w szczególności przekazał nieustalonym osobom ziele konopi innych niż włókniste w łącznej ilości 400 gram o wartości 16.000 złotych oraz amfetaminę w łącznej ilości 400 gram o wartości 12.000 złotych, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt I,

tj. czyn z art. 56 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 59 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 k.k., w zw. z art. 12 § 1 k.k., w zw. z art. 65§1 k.k. i w zw. z art. 64§1 k.k.

III. w dniu 3 czerwca 2018 roku w P. posiadał środki odurzające w postaci 1 grama amfetaminy, co stanowiło 10 porcji o wadze 0,1 grama i o wartości 45 złotych,

tj. o czyn z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

I. uznaje oskarżonego **J. M.** za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego w punkcie I. części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 258§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. i za to na podstawie art. 258§1 k.k. wymierza oskarżonemu **karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;**

II. uznaje oskarżonego **J. M.** za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego w punkcie II. części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 56 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 59 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 k.k., w zw. z art. 12 § 1 k.k., w zw. z art. 65§1 k.k. i w zw. z art. 64§1 k.k. i za to na podstawie art. 56 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§3 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. wymierza oskarżonemu **karę 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 40 (czterdziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;**

III. uznaje oskarżonego **J. M.** za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego w punkcie III. części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza oskarżonemu **karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;**

IV. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. art. 85a k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierza **oskarżonemu J. M. karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;**

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **J. M.** okres tymczasowego aresztowania od dnia 30 lipca 2018r. godz. 11:30 do dnia 20 listopada 2019r.;

VI. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka od oskarżonego **J. M.** nawiązkę w kwocie **1.000 zł (jednego tysiąca złotych)** na rzecz Stowarzyszenia (...), (...) i (...) dla (...) we W.. ul. (...) (...)-(...) W.;

VII. na podstawie art. 45§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **J. M.** przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości części korzyści majątkowej uzyskanej w wyniku popełnienia przestępstwa w kwocie 10.000 zł (dziesięciu) tysięcy złotych;

VIII. zwalania oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych

sygn. akt III K 284/19

UZASADNIENIE w trybie art. 424 § 3 k.p.k.

Oskarżony J. M. na rozprawie głównej wniósł o wydanie wyroku skazującego w trybie art. 387 § 1 i 2 k.p.k., i wymierzenie mu określonej kary bez przeprowadzenia postępowania dowodowego. Prokurator nie sprzeciwił się wnioskowi złożonemu przez oskarżonego.

Sąd uwzględnił wniosek oskarżonego, albowiem okoliczności popełnienia przestępstwa przez oskarżonego J. M. oraz wina nie budzą wątpliwości, a cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości.

Analiza zgromadzonego materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż oskarżony J. M. wypełnił swoim zachowaniem znamiona wszystkich zarzuconych mu czynów. Jego wina i sprawstwo nie budzą wątpliwości. Oskarżony przyznał się do popełnienia wszystkich zarzuconych mu czynów.

Oskarżonemu J. M. zarzucono popełnienie czynu z art. 258 § 1 k.k. opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku. Zorganizowaną grupę przestępczą tworzą, co najmniej trzy osoby, których celem jest popełnienie określonych przestępstw. „Pojęcie «brania udziału» w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, którym posługuje się art. 258 § 1 k.k., swym zakresem obejmuje nie tylko formalną przynależność do tej nielegalnej struktury, a także udział w tego rodzaju przestępstwach, dla popełnienia, których grupa została założona.”

Oskarżony należał do zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez A. T.. Celem grupy było popełnianie przestępstw związanych z handlem narkotykami. W skład grupy wchodziły więcej niż trzy osoby m.in. P. G., W. W., R. B.. Rola oskarżonego polegała na przyjmowaniu od kierownika grupy bądź innej osoby wchodzącej w jej skład, środków odurzających i substancji psychotropowych, a następnie przekazywanie ich do obrotu i udzielanie innym osobom. Oskarżony czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 6 listopada 2012r. o sygn. akt II K 269/12, który następnie został objęty wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Oławie Wydziału Zamiejscowego w S. z dnia 18 lutego 2014r.

Oskarżonemu zarzucono, iż działając w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej dopuścił się popełnienia czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r., o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 59 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r., o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65§ 1 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Art. 56 ust. 3 Ustawy penalizuje zachowanie polegające na wprowadzaniu do obrotu wbrew przepisom Ustawy znacznych ilości środków odurzających, substancji psychotropowych, słomy makowej lub nowych substancji psychoaktywnych, a także uczestnictwo w takim obrocie. Termin „wprowadzanie do obrotu”, którego definicja jest zawarta w art. 4 pkt 34 ustawy, oznacza udostępnienie osobom trzecim, odpłatnie lub nieodpłatnie, środków odurzających, substancji psychotropowych, prekursorów lub nowych substancji psychoaktywnych.

Oskarżony wypełnił znamiona powyższego przepisu, bowiem przekazywał innym osobom środki odurzające, w postaci konopi innych niż włókniste w łącznej ilości 400 gram o wartości 16.000 zł, oraz amfetaminę w łącznej ilości 400 gram o wartości 12 000 zł, które wcześniej otrzymywał od innych członków grupy przestępczej.

Według orzecznictwa do wypełnienia znamienia „znaczna ilość” wystarczy, że jest to ilość mogąca zaspokoić jednorazowo potrzeby, co najmniej kilkudziesięciu osób (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 13 listopada 2013 r. II AKA 329/2013). W ocenie Sądu przekazane przez oskarżonego środki odurzające o wadze 400 gram konopi innych niż włókniste oraz 400 gram amfetaminy bez wątplenia pozwalają na odurzenie kilkudziesięciu osób w związku, z czym należało uznać, że oskarżony wprowadził do obrotu znaczną ilość narkotyków.

Oskarżony udzielał innym osobom środki odurzające i wprowadzał je do obrotu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu. Należało, zatem uznać, iż wypełnił on tym samym swoim zachowaniem znamiona przestępstwa opisanego w art. 59 ust 1 Ustawy, który stanowi, iż podlega karze osoba, która udziela innej osobie środka odurzającego, substancji psychotropowej lub nowej substancji psychoaktywnej, ułatwia użycie albo nakłania do użycia takiego środka lub substancji działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej.

Wskazać ponadto należy, iż czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku oskarżony dopuścił się warunkach opisanych w art. 64 § 1 k.k., bowiem był on, bowiem uprzednio karany.

Oskarżonemu zarzucono ponadto popełnienie przestępstwa określonego w art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r., o przeciwdziałaniu narkomanii. Przepis art. 62 ustawy penalizuje nielegalne, a zatem wbrew przepisom

ustawy, posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych. Znamię czasownikowe „posiadać” należy rozumieć jako faktyczne, choćby krótkotrwałe władztwo nad rzeczą. Jego synonimem jest słowo „mieć.”

Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii klasyfikuje amfetaminę, jako środek odurzający, którego posiadanie jest nielegalne. W związku z powyższym należało uznać, że oskarżony dysponując środkiem odurzającym w postaci 1 grama amfetaminy wypełnił znamiona przestępstwa opisanego w art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd uznając, iż zostały spełnione warunki określone w art. 387 § 1 i 2 k.p.k. przychylił się do wniosku oskarżonego J. M. i wymierzył mu karę przez niego określoną. Sąd miał na względzie, iż zaproponowane przez oskarżonego kary jednostkowe za zarzucane mu przestępstwa są zgodne z dyrektywami wymiaru kary zawartymi w art. 53 § 1 k.k.

Sąd uwzględniając wniosek oskarżonego J. M. miał na uwadze, aby dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy oskarżonego, uwzględnił stopień społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów oraz miał na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do sprawcy, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd uznał, iż zaproponowana przez oskarżonego kara łączna pozbawienia wolności jest wystarczająco dolegliwa i spełnia w stosunku do oskarżonego cele zarówno wychowawcze jak i zapobiegawcze. Orzeczenie kary w wyższym wymiarze byłoby dla oskarżonego zbyt surowe i dolegliwe.

Zdaniem Sądu orzeczona wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności skłoni go do zmiany postępowania i przestrzegania porządku prawnego. W ramach prewencji ogólnej wymierzona kara będzie w ocenie Sądu utwierdzać w świadomości społecznej przekonanie o obowiązywaniu normy prawnej i dawać gwarancję skutecznego zwalczania przestępczości. Ponadto kara ta ma działać odstrasząco na potencjalnych sprawców tego rodzaju przestępstw. (...) oddziaływanie kary jako jeden z celów kary jest podyktowane potrzebą przekonania społeczeństwa o nieuchronności kary za naruszenie dóbr chronionych prawem i nieopłacalności zamachów na te dobra, wzmoczenia poczucia odpowiedzialności, ugruntowania poszanowania prawa i wyrobienia właściwego poczucia sprawiedliwości oraz poczucia bezpieczeństwa.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu J. M. okres tymczasowego aresztowania od dnia 30 lipca 2018r. godz. 11: 30 do dnia 20 listopada 2019r.;

Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł od oskarżonego J. M. nawiązkę w kwocie 1.000 zł (jednego tysiąca złotych) na rzecz Stowarzyszenia (...), (...) i (...) dla (...) we W. ul. (...) (...) (...) W..

Na podstawie art. 45§1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego J. M. przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości części korzyści majątkowej uzyskanej w wyniku popełnienia przestępstwa w kwocie 10.000 zł (dziesięciu) tysięcy złotych.

W oparciu o art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.